

Pro dlužníka vybyla u soudu hyperocha 570 Kč, na niž byla povolena vymáhajícím věřitelům bance V. a F-ovi obstarávka. K rozvrhovému roku přihlásil pohledávku jen vymáhající věřitel F., jemuž soud prvního stádu přikázal celou hyperochu, ježto jen on sám přihlásil svou pohledávku k rozvrhovému roku. Rekursní soud vyhověl rekursu banky V. a přikázal jí celou hyperochu. Důvody: Byl-li složen peníz zabavené pohledávky poddlužníkem u soudu z důvodu přípustného podle § 307 ex. ř. ve prospěch více věřitelů, nebo, jakž jest tomu v souzeném případě, jde-li o zabavení peníze složeného u soudu, má exekuční soud tento peníz, nařídě rozvrhový rok, rozdělit. Na tento rozvrh jest obdobně použiti předpisů §§ 285 a 286 ex. ř. Podle toho jest při rozvrhovém roku ovšem zásadně přihlédnouti jen k návrhům, jež byly přihlášeny nejpozději u tohoto roku. Nehledíc však k přihlášce, jest přihlédnouti k nárokům věřitelů, k jichž návrhu bylo řízení provedeno nebo kteří k řízení přistoupili a ohledně nichž nebylo napotom prodejové řízení zastaveno. Bylo proto při rozvrhu přihlédnouti k vymáhané pohledávce rekurentky a ježto její zástavní právo předchází zástavnímu právu F-ovu, bylo přihlédnouti k její pohledávce před pohledávkou F-ovou.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o rozvrh pohledávky, kterou složil poddlužník podle § 307 ex. ř. u exekučního soudu. Takovou pohledávku jest rozvrhnouti podle zásad §§ 283—287 ex. ř. (rozhod. čís. 5042 sb. n. s.). K pohledávce vymáhajícího věřitele jest podle § 285 třetí odstavec ex. ř. přihlížeti i tehdy, když nebyla k rozvrhu přihlášena a není překážky, aby této zásady bylo použito též při rozvrhu pohledávky podle § 307 ex. ř. u soudu složené, neboť nejde tu o výjimečný předpis, který by byl podmíněný zvláštní povahou rozvrhu dražebního výtěžku z movitých věcí.

Čís. 12838.

Byl-li rozsudek prvního soudu odsuzující dva žalované k solidárnímu zaplacení, napaden jedním z nich jen potud, pokud byl odsouzen k solidárnímu zaplacení, nabyl rozsudek prvního soudu, pokud tento žalovaný má zaplatiti polovici přisouzené částky, právní moci a lze pro tuto částku proti němu povolití exekuci ještě před pravoplatným vyřízením jeho odvolání.

(Rozh. ze dne 22. září 1933, R I 840/33.)

Rozsudkem prvního soudu ze dne 15. února 1933 byly Marie K-ová a pozůstalost po Karlu K-ovi odsouzeny, by solidárně zaplatily 5.000 Kč Františku T-ovi. Rozsudek napadla odvoláním Marie K-ová, ale jen potud, pokud byla odsouzena, by solidárně zaplatila s pozůstalostí

Karla K-a. Návrhu Františka T-a, by mu byla povolena proti Marii K-ové exekuce k vydobytí 2.500 Kč, soud první stolice vyhověl, rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Dovolací rekurs je oprávněn, neboť byl sice rozsudek procesního soudu, jímž byly Marie K-ová a pozůstalost po Karlu K-ovi odsouzeny k solidárnímu zaplacení 5.000 Kč žalobci Františku T-ovi, napaden odvoláním Marie K-ové, nikoli však v celém rozsahu, nýbrž jen potud, pokud byla odsouzena k solidárnímu zaplacení s pozůstalostí Karla K-a. Pokud by měla zaplatiti dlužnou polovici 2.500 Kč, nabyl první rozsudek právní moci. V témže rozsahu napadla pak Marie K-ová dovoláním i potvrzující rozsudek odvolacího soudu. Právem tedy povolil procesní soud exekuci proti Marii K-ové, navrženou jen pro dlužných 2.500 Kč s přísl., any v tom směru proti rozsudku opravné prostředky nepodány a rozsudek prvního soudu se stal pravoplatným. Rekursní soud je na omylu, usuzuje, že rozsudek ani co do 2.500 Kč nenabyl pravomoci. Byly zde tudíž v tomto rozsahu podmínky § 1 čís. 1 ex ř.

Čís. 12839.

Železniční přepravní řád (vládní nařízení ze dne 17. července 1928, čís. 144 sb. z. a n.).

Telegrafická opatření stanice odesílací adresovaná stanici určení mohou se týkati jen z m ě n y přepravní smlouvy.

Měla-li podle doslovu telegramu stanice určení zásilku v y d a t i, musela při použití péče řádného obchodníka seznati, že jde o zkomolený telegram a neměla zboží vydati až do objasnění správného znění telegramu a až do obdržení písemného prohlášení, jež bylo v telegramu avisováno.

(Rozh. ze dne 22. září 1933, Rv I 553/32.)

Žalující firma zaslala Adolfu M-ovi dráhou zboží. Dověděvši se po odeslání zboží, že majetkové poměry Adolfa M-a jsou špatné, dala žalující firma příkaz podle čl. 71 žel. př. ř. odesílací stanici v L., aby dodání zásilky zadrženo bylo, a žádala, aby odesílací stanice L. tento příkaz telegraficky oznámila stanici určení M. Stanice L. tento příkaz přijala. Odesílací stanice předala poštovnímu a telegrafnímu úřadu v L. telegram správného znění »zásilku nevydejte«, telegram vypraven byl z L. dne 28. března do B. správně. V telegrafní dopravě mezi B. a O. došlo k zkomolení telegramu v tom směru, že v textu zaměněno bylo slovo »nevydejte« ve »vydejte«. Stanice určení M. došel telegram v uvedeném zkomoleném znění, načež stanice M. vydala zásilku Adolfu M-ovi. Žalující firma domáhala se na Adolfa M-ovi zaplacení dodaného zboží žalobou a vedla proti němu exekuci, avšak bezvysledně. Žalobou,